

[Vesterager.]

er ikke første Gang i denne Samling, at de tre Partier angriber os, fordi vi staaer udenfor. Jeg ved ikke hvorfor, thi hvis Resultatet er godt, har de tre Partier jo ene Æren, og de plejer jo ikke at bryde sig om at dele den med os — men det skal jeg nu lade ligge.

Under den lange Forhandling, der gennem Aarene er blevet ført om dette Spørgsmaal, er der tre Ting, som vi altid har ønsket, der skulde tages Hensyn til, nemlig Hjemmene, Skolen og Kirken, og dette har vi arbejdet for hele Tiden. Naar vi da spørger: Hvad faar saa Hjemmene, Forældrene, gennem den Lov, som nu skal vedtages, og hvad giver man Skolen, og hvad giver man Kirken? saa vil jeg først gøre opmærksom paa, at ifølge denne Lov skal Skolekommissionen helt og holdent vælges af Kommunalbestyrelsen, medens det, der gennem Aarene har staaet som det centrale, ikke mindst for Socialdemokraterne, har været, at Skolekommissionen skulde vælges af Forældrene, eller, som man har hævdet fra radikal Side, at den skulde vælges omkring i Skoledistrikterne; altsaa, man skulde søge at knytte Forældrene saa nær som muligt til den Skole, de nu sendte deres Børn til. Dette er man nu gaaet stik imod ved at give Valgretten helt og holdent til Kommunalbestyrelsen, og det er de tre demokratiske Partier, der indfører denne Ordning. Jeg ved jo udmærket godt, at der er en Bestemmelse om, at der ad Frivillighedens Vej kan vælges Forældreraad; men her er der en stærk Indskrænkning i Valgretten, idet det kun er de Forældre, der til den Tid har skolesøgende Børn, som faar Valgret, hvilket kun vil være en ganske ringe Del, rimeligvis omkring 40 pCt., af Beboerne i et Skoledistrikt — hvis disse Forældreraad i det hele taget bliver oprettet. Det er mod dette System, Socialdemokraterne forhen har vendt sig med den største Voldsomhed. Jeg skal blot citere en enkelt Udtalelse af den højtærede Forsvarsminister, hvori han gaar imod dette System — det findes i Folketingstidende for 1925—26 Sp. 2421 —:

„Det vilde være urigtigt at udelukke de Vælgere, som maaske om to, tre, fire Aar skal have Børn i Skolen, og som derfor netop er stærkt interesseret i, at Skolen ordnes paa bedst mulig Maade. Jeg mener heller ikke, at det vilde være heldigt at udelukke Folk, som har haft Børn i Skolen, og som maaske har vist overordentlig stor Interesse for Skolen.“

Jeg var ganske enig med den højtærede

Forsvarsminister i denne Betragtning. Det var Ord til andet, hvad jeg sagde forleden Dag, og hvad jeg har fremhævet meget stærkt baade ved Lovforslagets første og anden Behandling. Men Socialdemokraterne er altsaa ganske gaaet bort fra denne Tanke, som den højtærede Forsvarsminister hævdede saa stærkt, da han var Ordfører for Lovforslaget om Skolens Styrelse og Tilsyn. Nu giver man Kommunalbestyrelserne, som er valgt efter helt andre Hensyn, hele Magten og har ganske strøget Forældrenes Ret. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at naar dette Lovforslag nu forlader det høje Folketing, som dog er det Ting, der i særlig Grad staaer Befolkningen nær og er Udtryk for den almindelige Vælgerbefolkning, saa har vi, de folkevalgte Medlemmer her, maattet se paa, at Forældrenes Ret paa dette Omraade bliver fuldstændig strøget. Der er ingen Tvivl om, at Kommunalbestyrelsen, som er valgt efter helt andre Hensyn, kan se fuldstændigt bort fra, hvad der ønskes i Skolekredse i Kommunen.

Vi kan saa videre spørge: Hvad faar Skolen? Det er jo særlig fra Lærernes Side, Kravet er kommet om en Ændring i Skoletilsynet. Jeg har drøftet det med Lærere ogsaa nu i disse Dage, der er gaaet, og jeg ved, at der er adskillige, som undrende spørger: Var det det hele? og andre siger rent ud: Det maatte vi vist hellere helt undvære. Nogen Begejstring har der ikke været at spore hos de Lærere, jeg har henvendt mig til for at faa Klarched over, hvad de mener om det. Jeg indrømmer, at § 33 er en Forbedring i Forhold til den nu-gældende § 8. Vi har alle Tider fra konservativ Side været imod § 8, lige siden den Dag, den blev vedtaget, og jeg skal oplyse ogsaa ved denne Lejlighed, at der endnu sidder et Medlem i det andet høje Ting, som i 1908 var med til at stille Forslag om, at denne Bestemmelse helt og holdent skulde udgaa af Loven, nemlig Medlem af det andet høje Ting Hr. Døcker. Den Gang stillede han sammen med forskellige af sine Partifæller et saadant Ændringsforslag, men det blev selvfølgelig ogsaa stemt ned af de 3 demokratiske Partier, og § 8 blev en Kendsgerning, som siden har afstedkommet megen Forvirring og megen Bitterhed i Lærerkredse. En af vort Lands betydeligste Jurister, daværende Medlem af Landstinget Hr. Goos, var Ordfører for det Ændringsforslag, som den Gang blev stillet fra konservativ Side, og han udtalte den 5. Maj 1908 (Landstingstidende 1907—08 Sp. 1850):

„Det er i Princippet ganske abnormt. Der findes intet andet Tilfælde, intet andet